

L'INTRANSIGENT

UN NÚMERO
Val **15** cènts.
Subscripció trimestral: 1 pta.

PERIÒDIC NACIONALISTA DE JOVENTUTS
(ADHERIT A LA «UNIÓ CATALANISTA»)
ANY IV BARCELONA, 1.er JUNY DE 1921 Núm. 47

Redacció i Administració:
Canuda, núm. 14
CIUTAT

LA SARDANA DE LA PÀTRIA

L'abrandament patriòtic d'un poble no es manifesta intensament i pregon, sense desvetllar-lo i esperonar-lo d'una fàisó metòdica i contínua. Altrament roman latent dins les consciències individuals, però no encalça aquell desenrotllament, aquell esclat col·lectiu que fan esdevingui una de les causes naturals més potentes i abassegadores.

Així, veiem els pobles antics coronar de llorer els guerrers llurs, adorar els herois, aixecar estàtues a la victòria i celebrar festes patriòtiques per mantenir viu i exaltar el sentiment de pàtria en el poble.

En els nostres dies, havem vist la França petjada i victoriosa, intensificar el culte patriòtic a l'heroïna nacional Joana d'Arc, profunditzar-se en l'estudi de l'epopeia napoleònica i fomentar arreu en vistoses apoteosis — recordi's l'Arc de triomf,

els quatre mariscals i el soldat desconegut — el geni de la raça i l'orgull nacional.

Els pobles joves americans,

per una copiosa immigració internacional, creen un model d'escola primària patriòtica, la qual exalçant els sentiments de llibertat i pròpia personalitat dels infants reïx a convertir els fills de pares forans, en ardents patriotes que portats pel llur sentiment exclusivista, fins menyspreen la pàtria de llurs progenitors, i instituint festes patriòtiques com la de l'aniversari de llur llibertat, la promulgació de llur constitució i govern, la rememoració d'una victòria, el centenari d'un patriota o d'un ciutadà benemèrit, promouen i estimulen l'exteriorització del sentiment pàtri de les multituds i li donen tanta força que en nom de la pàtria he contemplat a Buenos Aires com vells

i joves, estudiants i menestrals, rics i pobres, perseguïen, caçaven, indignats, els terroristes russos, cremaven llurs cases i atiaven la foguera cantant llur himne: «Oid el ruid de rotas cadenas».

A casa nostra, el sentiment patri durant les centúries de dominació forana, no morí, restà reclòs dins les consciències individuals com en dolça son letàrgica. Ara tot just un minso desvetllament individual, malda per les exterioritzacions col·lectives per tal d'infiltrar la força i vigoria necessàries al sentiment del poble català per reconquerir les seves perdudes llibertats.

Aquest deixon-dir-se del nostre sentiment patri, de

CATALANS: El proper diumenge, dia 5, cap a l'APLEC DE LA SARDANA. No hi manqueu!